

אסור לקרוא בשעת התפלה. נא לשמור על קדושת הגליון

פְּרֻשֶׁת עֵינַי הַגְּהִי"צ חַמְד

יזכר לנאור ע"י בית הכנסת שכונת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולהצלחת ורפואת יהודה אריה בן רחל ברכה וב"ב

פְּרֻשֶׁת שְׁלַח לָךְ – כַּח בְּלִימַת הַכֶּעָס

"וַיֵּהֶס כָּלֵב אֶת הָעָם אֶל מֹשֶׁה" (במדבר יג,ל)

ויש לשאול, מדוע לכתחילה הצטרפו יחד עם שרי מואב לבקש מבלעם לקלל את ישראל, וכי לא ידעו קודם לכן הטעם "כלום יש אב ששונא בנו"?

אומר הרב זייצ'יק זצ"ל: מלכתחילה לא הבינו ולא הרגישו ולא עלה בדעתם הרעיון של "כלום יש אב ששונא את בנו", אולם אחר שבלעם הפסיק אותם בחימתם ושנאתם ודחה אותם למחר- הפסק קל היה דיו לעורר את מחשבתם להתבונן ולהגיע לידי מסקנה אמיתית "שאינ אב שישנא לבנו", כשרתיחת דמם נצטננה מעט, הגיעו לשכל הישר.

כפי שהובא בספר חסידים (סי' תרנה) על אותו בן, שאביו ביקש ממנו, שבשעת כעס ימתין לילה אחד ולא ידבר. לאחר פטירת אביו הלך למדינת הים והניח אשתו מעוברת והוא לא ידע, וחזר לאחר מספר שנים, וכשחזר בלילה ועלה לחדר, שאשתו שם נמצאת, ושמע קולו של בחור שהיה מדבר עימה, **מיד שלף את חרבו ורצה להרוג את שניהם**, ואז נזכר בציווי אביו להמתין לילה בשעת הכעס, ולאחר מכן שמע את אשתו אומרת: **"אילו היה אביך יודע, שיש לו בן, היה מגיע להשיא לך אשה"**.

בבין מכאן עד כמה עלינו להשתדל ולהתרחק ממידה קשה זו מידת הכעס, ולאמץ אל ליבנו את המתנות, הרועג והשלווה, ובע"ה יקבל הקב"ה מעשינו ויחיש גאולתנו במהרה. אמן.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

פירש רש"י- "וַיֵּהֶס כָּלֵב"- השתיק את כולם. **"אֶל מֹשֶׁה"**- לשמוע מה שידבר על משה. צווח ואמר: **"וכי זו בלבד עשה לנו בן עמרם?"** השומע היה סבור, שבא לספר בגנותו, ומתוך שהיה בליבם על משה בשביל דברי המרגלים שתקו כולם לשמוע גנותו. אמר: והלא קרע לנו את הים, והוריד לנו את המן, והגיז לנו את השלו ויאמר עלה נעלה וירשנו אותה, כי יכול נוכל לה.

ויש להקשות, איזה תועלת השיג כלב בהשתיקו את העם לרגע מתוך שטעו וחשדו, שגם הוא בא לספר בגנותו של משה ובגנות הארץ, והלא תיכף ומיד לאחר ששמעו את דבריו, שכוונתו לפאר ולשבח את הארץ ולהעריך את משה- שוב חזרו והתלוננו, שוב הוציאו דיבה על הארץ **"וַיִּלְנוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אֶהֱרֹן"** (במדבר יד,ב), מה אם כן כיוון כלב בהסותו את העם?

אכן הרבה הועיל כלב, באותו הרגע בו הפסיקם והשתיקם, הוא הפסיק את כעסם ורוגזם, שלא יהיו בנשימה אחת, ובזה צינן את רתיחתם שלא תהיה בוערת, ובשעת כעס- גם שהייה של רגע ערכה רב ועצום...

מצינו בחז"ל מה המתנה של רגע יכולה להועיל. לעניין בלעם נאמר "לינו פה הלילה וגו' וַיִּשְׁבוּ שָׂרֵי מוֹאָב עִם בְּלָעַם" (במדבר כב,ח), מקשים ב"דעת זקנים" וזקני מדין להיכן הלכו? אלא כיוון שאמר להם לינו פה הלילה וגו' הלכו להם, אמרו, **כלום יש אב ששונא את בנו?**

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה ישי בן גילה יניב בן גילה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רוני מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב יחודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה עינת בת רחל ברכה רונן אברהם וב"מ רחל ברכה בת פדילה דליה ארז מזרחי וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה עמית בן רבקה יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונית שלמה בן רקפת ודנה דוד

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רוינת בת סימי תרצה בתיא בת ימנה נינט סיון בת אסתר עמית בת טובה יוסף בן רוחמה חגית בת גילה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר

רפואה שלמה

הראש"ל צ' הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזירי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזירי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר ברכה בת עכה- בריאות ואריכות ימים יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעדיה עינת בת רחל ברכה נעמי בת רחל אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי תמר פורטוניה בת מיסה רפאל משה בן רחל רחל בת זוהרה דניאל רפאל בן חגית אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם נחום בן כיריה מוריה רחל ברכה טובה בת אורה יהודה אריה בן רחל ברכה כל עם ישראל שלו בן מזל פתימה

כ"ג סיוון תשע"ג 01/06/2013

פרשת שלח לך

הפטרה: "וישלח יהושע"- יהושע פרק ב

ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
י"ב	19:01	20:21	21:12
ת"א	19:19	20:24	21:09
חיסה	19:12	20:26	21:12
ב"ש	19:18	20:20	21:08

שואל ומשיב בהלכה – טבילת כלים

Ice ?

מתי אין חייבים להטביל את הכלים והאם מותר להטביל כלים בשבת ויום טוב?

תשובה !

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

קנה כלי אכילה בשותפות עם הנכרי, פטור מן הטבילה. **מקורות:** רמ"א (יו"ד שם סי"א). ואם חזר הישראל וקנה חלקו של הגוי וכעת כולו של הישראל, חייב בטבילה כ"כ הש"ך (ס"ק נו).

כאשר יש טורח גדול לטבול את הכלים, שקנה מן הנכרי, אין להתיר לו לקחת שותף נכרי, כדי שיפטר מן הטבילה. **מקורות:** שו"ת מלמד להועיל ח"ב (סימן מז) והעושה כן אין רוח חכמים נוחה הימנו, ובוודאי ת"ח לא ייתן עצה כזו להפטר ממצווה זו ע"י הערמה. ע"ש.

בית חרושת, הנמצא בבעלות של נכרי ומניותיו נסחרות בבורסה, ויש יהודים המחזיקים במניות אלו, כאשר יש לבעל המניות זכות הצבעה באותה חברה, נחשב בית החרושת כמשותף לנכרי ולישראל. **מקורות:** קובץ מבית לוי.

אם שכח ולא הטביל כלי מערב שבת או מערב יום טוב, לכתחילה ייתן לגוי במתנה ולאחר מכן ייקח ממנו בהשאלה. **מקורות:** שו"ע (יו"ד שם ס"ט).

אולם אם אין לו גוי בסביבה מותר להטביל, כאשר צריך את הכלים לשבת או ליום טוב. **מקורות:** הראש"ל בספרו לויית חן (סימן עב), ספר מנוחת אהבה ח"ג (פכ"ד הל"ט). דהעיקר כדעת מרן השו"ע (או"ח סימן שכג ס"ז) שמותר להטביל כלים בשבת, אלא שירא שמים יחשוש לדעת האוסרים ויתן לגוי בתורת מתנה ויקח בהשאלה. [ומותר ליתן מתנה בשבת כשהוא צורך השבת- משנה ברורה שם]. וע"ע ירחון אור תורה (סיון תשס"ח סימן קטז) שכתב להחמיר. ולענין יום טוב, ראה שו"ע (או"ח סימן תקט ס"ז) דינו כמו בשבת.

ולדעת בני אשכנז יש להחמיר. **מקורות:** הרמ"א או"ח (סימן שכג ס"ז). וכתב בשו"ת שבט הלוי ח"ד (סו"ס צא) כאשר יש ספק אם הכלי טבול מותר להטבילו בשבת. מכח ספק ספיקא, שמא כבר הכלי טבול, שמא כדעת המתירים לטבולו בשבת.

בְּמִי יֵשׁ לְבַטֵּחַ

לעיתים עלול האדם לשכוח, כי רק בורא העולם שומר עלינו מכל רע ומשגיח עלינו בכל צעד ושעל. **וצריך האדם להיזהר, לבל יסמוך על חוכמתו, שכלו והשגותיו או על טיב החומר וחוזקו שמא יגיע חלילה לידי כפירה כאשר אינו תולה את ביטחונו בידי מי שאמר והיה העולם.** ועל כך כבר אמר דוד המלך בתהלים: **"אם ה' לא ישמור עיר- שווא שקד שומר!"**.

בתאריך כ"ג ניסן ה'תרע"ב (10 באפריל 1912 למנינם), הפליגה מנמל סאות'המפטון שבאנגליה, ספינת פאר בשם 'טיטאניק' בדרכה לניו-יורק לצורך מסע תענוגות. הייתה זו ספינה שנבנתה בבריטניה והייתה מרשימה עד מאוד בגודלה: **269 מטר אורכה ו-28 מטר רוחבה. גובהה מן השדרית עד לקצה ארבע הארובות היה 53.4 מטר.**

היא תוכננה במיוחד כדי לעמוד בתנאים הקשים של צפון האוקיינוס האטלנטי, ועל-כן הורכבה המעטפת החיצונית שלה מ-2,000 יריעות פלדה גמישות וחזקות. **שלושה מיליון מסמרים מברזל ריקוע ומפלדה חיברו את כל החלקים.** לספינה נדרשו 58 פועלים שעבדו כדי לדחוף פחם ללא הפסק לתוך 159 כבשנים אשר הפעילו 29 דוודי קיטור וע"מ להניע את הספינה. היא יכלה לשאת 3,547 נוסעים ואנשי צוות. הטיטניק הייתה מפוארת לא פחות, מכפי שהייתה גדולה. עבור הנוסעים במחלקה הראשונה היה לובי מפואר וסוויטות. במתקני הספינה נכללו ספרייה, מגרש סקווש, בריכת שחייה ומרחץ טורקי.

הטיטניק צוידה באמצעי הבטיחות החדשים ביותר, לרבות 15 מחיצות אטומות למים שמחוברות על ידי דלתות חשמליות ומשוכללות. כאמצעי בטיחות במקרה של פריצת דופן הספינה, הטיטניק חולקה ל-16 מדורים, אשר המעברים ביניהם נסגרו הרמטית על ידי מגנטים בלחיצת כפתור אחת על גשר הפיקוד. אותם מדורים יהיו עמידים בפני הצפה, אם חלילה וכאשר יצטרכו. **היה ברור, כי אם וכאשר יוצפו ארבעה מדורים- עדיין ניתן יהיה מקום לכל הנוסעים בתאי ביטחון אלו ולא תישקף סכנה כלשהי לחייהם.** היו כאלו שכינו את הספינה: "הספינה שלא מסוגלת לטבוע!".

למקרה חירום, הטיטניק צוידה ב-20 סירות הצלה בלבד, כמות המספיקה לכמחצית מכל הנוסעים ואנשי הצוות. הסיבה העיקרית למיעוט הסירות הייתה הטענה, **שסירות נוספות היו מכערות את חזות הספינה.**

אולם אין עצה כנגד רצון הבורא. חמישה ימים לאחר מכן בשעה 23:40 הבחין התצפיתן בקרחון בנתיב ההפלגה. ניסיון הניווט לשנות את נתיב הספינה נחל כישלון חרוץ. המפגש בקרחון היה בלתי נמנע, וכתוצאה מכך **חור עצום נפער וחמשת המדורים הקדמיים הוצפו!** בשעה 02:20 טבעה הטיטאניק במים הקרים של האוקייאנוס האטלנטי. תחושת הביטחון, שאפפה את הנסיעה, גרמה לאחד האסונות הימיים החמורים בהיסטוריה. **20 ספינות הצלה הספיקו רק ל- 712 בני אדם! 1517 נספו בהם: 891 אנשי צוות, שועי עולם לצד מהגרים עניים.**

מְנוּיִים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הַקְדָּשַׁת הָעֵלוֹן

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חג הגון, חזרה
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לְשִׁאלוֹת בְּהִלְכָה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 054-7646633

מִן הַרְבֵּי מִיכָל יְהוּדָה לִפְקוּבִיץ זצ"ל- ממנהיגי הציבור הליטאי וראש ישיבת פוניבז' לצעירים. נולד בוולוז'ין בשנת ה'תרע"ד (1913- אביו היה אז למעלה מגיל 70). בילדותו למד בחדר המקומי. בנוסף שכר לו אביו מלמדים פרטיים שמימן ממשכורתו הדלה. בגיל שתים עשרה נסע ללמוד בישיבה הקטנה בלידא. את בר המצווה חגג עם חבריו בישיבה, בלי הוריו שהיו בוולוז'ין. כעבור זמן נסע לוויילנה ללמוד בישיבת רמ"ל וכעבור שלוש שנים שב לביתו בוולוז'ין.

בשנת ה'תרצ"ז (1936) עלה עם משפחתו לא"י. למד בישיבת חברון בירושלים ובה נודע כאחד המצוינים שבחבורה. בשנת ה'ת"ש (1940) מיד לאחר נישואיו התמנה לכהן כר"מ בישיבת 'תפארת ציון'. במקביל למד בכולל 'זיכרון מאיר'. ייסד שיעור לבעלי בתים בנושא חינוך בביה"מ 'חזון איש' (לאחר מכן הועבר לבית משפ' שכאר) ונמשך כ-50 שנים ברציפות. בשנת ה'תש"י (1950) החל לשמש כר"מ פוניבז' לצעירים (יחד עם ר' אהרן יהודה לייב שטיינמן) שם מסר שיעורים במשך כשישים שנה והעמיד אלפי תלמידים. בשנת ה'תשנ"ח (1998) ייסד רשת כוללים ארצית ללימוד סדר טהרות. אהבתו לתורה לא ידעה גבולות. ענוותן מופלא. תלמידיו אהבוהו אהבת נפש. דאג לכל תלמיד כאילו היה בן יחיד. מעולם במשך כל חייו, לא נשען על משענת הכסא. נפטר ב-כ"ו סיוון ה'תשע"א (2011). **בצוואתו ציווה שיספידוהו רק שני בניו, וכן להימנע מלתארו בתארים "גאון" ו"צדיק".** בהלווייתו השתתפו יותר מ-100,000 אנשים. חי כ-97 שנים. ציונו בבני-ברק.

אביו: ר' משה דוד. **אמו:** מרת חיה. **אשתו:** מרת חוה אסתר (בתו של ר' אברהם יצחק גרשונביץ, אב"ד ז'בינקה, שניהן כר"י תפארת ציון ב"ב). **בניו:** ר' משה דוד (חתן ר' מרדכי זליבנסקי. משמש כמשגיח בישיבת מאר יעקב ובישיבת משכנות התורה. ר"מ בישיבת בית דוד), ר' אברהם יצחק (חתן ר' בן ציון פלמן מבני ברק. משמש כר"מ בישיבת בית מדרש עליון).

חתניו: ר' בנימין ביינוש קורלנסקי (שימש כר"מ בישיבת פוניבז' לצעירים. נפטר ב-ז' סיוון ה'תשס"ו), ר' יצחק שאול קניבסקי (בן מרן ר' חיים), ר' אליעזר שטיינמן (נכד ר' אהרון יהודה לייב ומרן ר' חיים קניבסקי), ר' בנימין דוד אלישיב (בן מרן ר' יוסף שלום אלישיב. ראש כולל תפארת בחורים ומחבר ספר יד בנימין), ר' משה אליהו שוורץ (ר"מ בישיבת מאור יצחק-חמד).

מרבתינו: ר' שלמה היימן, ר' אברהם ישעיהו קרליץ ("חזון איש"), ר' יחזקאל סרנא, ר' אהרון כהן, ר' יהודה לייב חסמן, ר' איסר זלמן מלצר. **מתלמידינו:** ר' חיים קניבסקי, ר' נסים קרליץ, ר' מאיר צבי ברגמן, ר' יצחק מאיר פליטנשטיין (האדמו"ר מקופיטשניץ), ר' דב צבי קרלנשטיין ועוד אלפי תלמידים.

מספרינו: מנחת יהודה- על מסכתות קידושין, גיטין, ב"ק, ב"מ, סדר קדשים וזרעים. **אמרי דעת-** שיחות ומכתבים. **דרכי החיים-** יסודות החינוך בימינו. **עמק השער-** ביאורים והערות על 'ספר המקח' לרב האי גאון

לתושב בני-ברק נולד לאחרונה נכד במזל-טוב. שעות אחדות אחרי הברית, היה אמור לטוס הסב המאושר לחו"ל לצורך פרנסתו. אך תכניות לחוד ומציאות לחוד. בעוד הסב אורז מזוודות, להורי התינוק נודע, שיתכן כי הברית תידחה ולא תתקיים במועדה, משום שהתגלה שהרך הנולד חלה בצהבת. "הרופאים הסבירו, שמצבו הבריאותי של התינוק לא מאפשר לקיים את הברית בזמנה", סיפר אביו.

הסב שרצה בכל מאודו להשתתף בברית נכדו, סר לביתו של הגאון רבי מיכל יהודה לפקוביץ בבני-ברק, ושאלו: "האם עליי לבטל את כרטיס הטיסה?". "אין צורך", השיב לו הגאון רבי מיכל יהודה. "תארוז מזוודות והברית תתקיים בזמן". הסב חזר לביתו והחל להתכונן לקראת נסיעתו לחו"ל, למרות שהברית הייתה צפויה להתקיים רק במועד בלתי ידוע. אלא שכאן התחולל המופת הפתאומי: **שעות אחדות אחר-כך, הודיע המוהל להורי התינוק, שרמת הצהבת ירדה משמעותית וניתן לקיים את הברית בזמנה.**

הרב נהג לנפוש בכל שנה בתקופת "בין הזמנים" בדירת נופש במושב "חזון יחזקאל". בכל פעם ניסה הצדיק לשלם לבעל דירת הנופש על זמן שהותו, אך בכל שנה התחמק בעל הדירה ולא הסכים לקחת כסף. ר' מיכל יהודה, שהבין שלשלם בכסף מזומן הוא לא יוכל לשלם, רצה לשמח את בעל דירת הנופש ולפני ששב לביתו בבני-ברק, השאיר מכתב נרגש בכתב ידו, שבו הודה על האכסניה הנעימה.

הרב הוסיף גם את המשפט הבא: "בזכותכם כתבתי בדירתכם חידושי תורה במשך 130 שעות". בדירת הנופש במשך 13 יום הוא ישב וכתב ברציפות, בכל יום במשך 10 שעות, מ-9 בבוקר ועד 7 אחה"צ. עשר שעות רצופות של כתיבת חידושי תורה וביורוי סוגיות. בהמשך היה מתפלל מנחה, ומיד לאחר מכן התיישב ללמוד בהתמדה ובחשק עוד מספר שעות, כאילו לא ישב וכתב היום כבר עשר שעות רצופות ומאומצות...

מרן רבי מיכל יהודה לפקוביץ, זכה ללמד תורה לשלושה דורות למעלה משישים שנה. תחת הנהגתו התחנכו אלפי תלמידים, ולפעמים אף שלושה דורות למדו והתחנכו אצלו. וכך שח פעם: "פעמים רבות ראיתי תלמידים, שבתחילה נחשבו ללא מוצלחים ובסופו של דבר הצליחו מאוד. מה הסיבה לכך?", הטעים הרב ואמר: "דווקא אלו, מתוך שלא הצליחו, הוריהם העתירו עליהם תחנונים, שפכו דמעות בתפילה, אמרו תהילים ונתנו צדקה בעדם, ובזכות מעשים אלו בנם עלה על הדרך הנכונה ועשה חיל בתורה. אך לעיתים הילדים המוצלחים, הרי הם מוצלחים ועליהם לפעמים 'שכחו' להתפלל ולהעתיר, ולכן לא תמיד ההצלחה שלהם התמידה".

מדבריו: • ישנה חשיבות רבה לדוגמה האישית. כאשר הבן רואה את אביו לומד תורה ומקפיד בקיום מצוות הדבר משפיע עליו יותר מתוכחות. • אין להלחיץ מדי את הילד, אך גם לא לפנקו יתר על המידה ולאפשר לו חופשיות יתר. • הורים חייבים לנהוג בסמכותיות, כדי שהילדים יהיו חייבים לשמוע להם גם בדברים שאינם נראים בעיניהם. • המפתח להצלחה בחינוך הילדים הוא תפילה בדמעות.

להלן סיפור שעובד מתוך הספר "מעשה הגדולים- יגדיל תורה" ויש בו כדי ללמדנו עד כמה על האדם לשמור על מוצא פיו, שכן עלול הוא חלילה 'לשלם מחיר יקר עד מאוד' בשל דיבור מיותר ועלול הוא חלילה להיענש בחומרה מדיבור זה. ומעשה שהיה- כך היה:

הרה"ק ר' ליבר מברדיטשוב היה צדיק, ישר וחסיד, עשיר ומדקדק במצוות. המצווה החביבה עליו ביותר הייתה קיום הכנסת אורחים. הוא קיים מצווה זו ברמ"ח איבריו ושס"ה גידיו. ביתו היה פתוח לכל עובר ושב, והוא בעצמו היה מקבל כל אדם בסבר פנים יפות ומגיש עבורו את כל הצטרפויותיו. בביתו היה לו חדר נקי ומסודר, המיועד לאורחים, ובו מיטות לרוב מוצעות וכן הניח שם את כל הנצרך לאורח, כדי שיוכל להרגיש כבן בית.

פעם אחת פלט את המשפט הבא: "ברוך ה' קיימתי מצווה זו בכל פרטיה ודקדוקיה, ובעולם העליון לא אבוש בהכנסת האורחים שלי, אפילו בפני אברהם אבינו ע"ה". באותם רגעים ממש נתעורר קטרוג בשמים על דבריו. ובעקבות זאת נגזר עליו שלא ישלים את שנתו (דהיינו שיפטר באותה שנה ל"ע), אולם אליהו הנביא זכור לטוב המליץ עליו יושר בשל מעשה החסד המרובים שלו. סוף דבר הוחלט להביאו לידי ניסיון בהכנסת אורחים. אם יעמוד בכך- תתבטל הגזירה, ויהיה עליו בנוסף להשלמת הכפרה להיות נע ונד שנה אחת...

דקות ספורות לפני כניסת השבת נשמעו נקישות על דלת הכניסה. בפתח עמד עני מרוד לבוש סחבות, וריח מצחין עלה מבגדיו כך שאי אפשר היה להתקרב אליו. הוא הביט בר' ליבר וביקש לסעוד את לבו. מיד הושיבו רבינו במקום הראוי לו בראש השולחן והביא לפניו י"ש ודגים. הלה אכל ושתה כגרגרן ודרש עוד ועוד מאכלים, שיביאו לפניו מאחר ושלושה ימים לא בא אוכל לפיו.

סוף דבר, מיודענו הגיש לפניו את כל המעדנים, שהוכנו עבור ערב שבת, סעודת שבת, סעודה שלישית ואף את אשר הוכן לסעודה רביעית! את הכל הוא אכל עד כדי גמירא. לאחר מכן אמר: "אני עייף וברצוני לישון אך רק במיטת בעל הבית. איני חפץ לישון בחדר אורחים".

הוא ניגש לחדרו של ר' ליבל ובעודו לבוש בסחבות ובבגדיו המזוהמים ובמנעלים שעל רגליו שכב על המיטה הנקייה ור' ליבל רואה כל זאת ואינו אומר לו מאומה! השכם בבוקר קם העני וצעק לר' ליבל: "אני רעב! אני מרגיש, שעוד רגע תצא נפשי!". מיד ניגש מיודענו לשכניו וביקש בהקפה כל מזון, שיש להם והגישו בפני העני. הלה אכל את הכול ואינו משאיר לר' ליבל ומשפחתו מאומה ושוב חוזר למיטת בעל הבית, כשבגדיו המצחינים מפיצים ריח רע ביותר.

ר' ליבל עמד בגבורה עילאית בכל בקשות ה'קבצן'. בצאת השבת התגלה לו האורח באומרו: "דע לך שאני אליהו הנביא ועליך נגזרה מיתה, מאחר שהגסת דעתך כלפי מעלה, ואני נשלחתי לנסותך. כיוון שלא כעסת כל השבת, בטל גזר הדין של המיתה. אולם להשלמת הכפרה עבור דיבורך, עליך בעלות השחר לצאת מיד לגלות במשך שנה תמימה, כאשר אסור לך ללון שני לילות רצופים באותה עיר למעט שבתות וימים טובים!".

האורח יצא את הבית ונעלם. ר' ליבר החל לנדוד מכפר לכפר, לפני שבת הגיע לעיירה ברודי, וניגש לפרנס כדי לקבל פתקה אצל מי יתארח בשבת. כשראהו הפרנס אמר: "אדם בריא וחזק כמוך מחזר על הפתחים?", ובכל זאת נתן לו פתק לשומר בית-הקברות. בהגיע השומר לביתו, נתמלא כעס, על כך ששלחו לו אורח לשבת ועליו לחלוק עימו את ארוחותיו. כאשר הגיע זמן הסעודה, חיכה השומר לר' ליבר עד בוש, לבסוף יצא לחפשו. לאחר דקות ארוכות מצאו עומד בין העצים ומתנגן בתפילה. צעק השומר לעברו: "מה הנך עומד בחושך, מאוחר, בוא כבר לאכול כי רעב אני".

החל בעל הבית לקדש, ור' ליבר, שראה כי בעל הבית מבקש לקדש על הפת מחמת עניותו, הוציא מתרמילו בקבוק יין לקידוש. צעק בעל הבית לעברו: "עני מקבץ נדבות אינו צריך יין!", וחסף מידיו את הבקבוק. כשהתחנן ר' ליבר, נתן לו מעט יין לקידוש והשאר שתי בעצמו, והוסיף ואמר: "גם עשירי ברודי אינם מקדשים על יין כה יקר. גם זה עני? חבל לתת לו לחם... אולם מה אעשה, הפרנס יפטרני ממשרתי". כאשר הגיעו לדגים, פרץ בעל הבית בזעקה: "הדגים מלאים חצץ, עוד מעט ושיניי נשברות".

כשנודע לו שהאורח אשם בכך, כיוון שהתבקש ע"י בעלת הבית להניח את הסיר על השולחן ובטעות נשטט מידיו בערב שבת על האדמה, התנפל על האורח וגירשו מן הבית. כשנרגע מעט, קראו ונתן לו לאכול. לאחר הסעודה אמר לו: "לא אניחך לישון כאן, פן תגנוב משהו מביתי!", ושלחו החוצה ללון כשבחוץ חשוך וקור אימים. מיודענו לא יכול היה לעצום את עיניו כל הלילה.

השכם בבוקר הלך להתפלל בביה"כ של ר' אפרים בן ה'חכם צבי'. לאחר התפילה הזמינו הרב לסעודת שבת בביתו. לאחר הסעודה לתדהמת ר' לייב פונה אליו ר' אפרים ואומר לו: "יודע אני, מה שנגזר עליך, וכל מה שעברת! אבל דע לך, כי מה שסבלת בשבת זו נחשב כשנה שלימה!". אחר הבדלה, נכנס אליהו הנביא לבית הרב ואמר לר' ליבר: "יום לשנה ייחשב לך, שבת זו נחשבת בעיני השי"ת לשנה תמימה, ושוב לביתך לשלום. ולהבא הישמר לך ממוצא פין!".

<p>הרב שבתי בן אסתריא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזיזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל עמרם בן חנה ז"ל נעמי בת כותון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מוסידי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסובה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל</p>
--	---	--	---